

URZĄD PATENTOWY

X MOJ 1/20

BIBLIOTEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22137.

Kl. 21 g, 12/02.

Inż. Jarosław Naleszkiewicz
(Warszawa, Polska).

Lampa wyładowcza na prąd trójfazowy.

Zgłoszono 12 września 1933 r.

Udzielono 11 września 1935 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy lamp wyładowczych, przyłączanych bezpośrednio do sieci prądu trójfazowego. Nowością wynalazku jest zastosowanie w lampach wyładowczych włókna żarowego w postaci trzech członów, łączonych ze sobą bądź w trójkąt, bądź w gwiazdę, a zatem przystosowanego do bezpośredniego pobierania energii grzejnej z sieci prądu trójfazowego. Chodzi tu głównie o zmniejszenie kosztów żarzenia, prąd bowiem trójfazowy jest znacznie tańszy od jednofazowego, gdyż równomiernie obciąża generatory i jest znacznie łatwiejszy do rozdzielania między abonentów. W interesie przeto obniżenia kosztów żarzenia lamp wyładowczych leży zastosowanie tańszego prądu trójfazowego.

Wspomniana równomierność obciążenia wszystkich faz dotyczy nie tylko oporności rzeczywistych, lecz także i oporności impedancyjnych.

Na fig. 1, 2, 3, 4 przedstawione są przykłady rozwiązań układów włókien żarowych według wynalazku, przyczem pokazano schematycznie, lub nawet pominięto pozostałe elektrody lamp jako nieistotne dla wynalazku niniejszego. Doprowadzenie prądu do włókien żarowych może odbywać się przy pomocy obsadek i oprawek według jednej z fig. 5, 6, 7, które mogą służyć jednocześnie do zamocowania samej lampy. Według fig. 5 prąd jest doprowadzany do potrójnej wtyczki, a według fig. 6 — do normalnego gwintu obsadowego i do dwóch pierścieni spółosiowych I i II przy pomocy

dwóch kontaktów sprężynujących zamiast stosowanego zwykle w dnie oprawki jednego takiego kontaktu. Fig. 7 przedstawia przykład oprawki bagnetowej, w której jedna faza *I* jest doprowadzana do obsady walcowej, a dwie pozostałe do dwóch jednakowych kontaktów *II* i *III*, dotykających do dwóch sprężyn w oprawce

Zastrzeżenia patentowe.

1. Lampa wyładowcza na prąd trójfazowy, znamienna tem, że włókno żarowe składa się z trzech członów, połączonych ze sobą w trójkąt lub w gwiazdę tak, aby po włączeniu lampy do sieci prądu trójfazowego członowie te obciążały równomiernie wszystkie trzy fazy sieci.

2. Lampa według zastrz. 1, znamienna

tem, że w celu doprowadzenia prądu trójfazowego do włókna żarowego, posiada oprawkę odpowiednio ukształtowaną.

3. Lampa według zastrz. 2, znamienna tem, że oprawka jest zaopatrzona u dołu w trzy wtyczki.

4. Lampa według zastrz. 2, znamienna tem, że oprawka składa się z zewnętrznego walca nagwintowanego oraz z dwóch współosiowych pierścieni kontaktowych, umieszczonych na dolnym końcu oprawki.

5. Lampa według zastrz. 2, znamienna tem, że oprawka jest oprawką bagnetową, składającą się z zewnętrznego walca gładkiego i z dwóch dolnych kontaktów bagnetowych.

Inż. J. Naleszkiewicz.

